

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De examinatione conscientiae completorio finito. IX

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

citò desperat in aduersis ; humilis verò contemptus & exprobratus, magis in Deo confidit, oppressusque conualefcit. Qui honores non desiderat, nec propria commoda quærit, securus & gaudens pergit vbique. Angustias patietur, quisquis terrena sectatus.

3. Ex charitate fraterna & obedientia sancta relinque priuata, & fac quæ tibi senseris aduersa. Omnia supplebit Dominus; & multo melius, quàm tu poteris cogitare. Si iniuria tibi fit, pensa quia bene meruisti. Libenter iniurias remitte à quocunq; iniustas, vt Deus iterum tibi cunctas dimittat offensas. Cum audieris aliquem tibi durius loqui, noli contendere verbis austeris; sed patienter fer fratris infirma, & indisciplinatum doce ratione prudenti. *Quis verbo non offendit, ille perfectus est vir*, ait beatus Iacobus. Vtinam tot bona & sancta verba studeas proferre, quot praua vana dixisti. In recompensatione igitur leuium nocentiumque verborum, tace compunctus, vel loquere solertiori modo prauus.

Iacobi 3.

CAPVT IX.

De examinatione conscientie completorio finito.

1. **S**ero iam factò, examinanda est conscientia de statu defectu hodierni, si solito pigrior vel feruētior extitisti. Non parca tibi ipsi in defectibus corrigendis, sed argue, quæ propria iniquitate commisisti. Tu reus es, tu hæc & illa fecisti. Recogita, quid in choro, quid in Missa, quid in conuentu, quid in mensa, quid foris, quid in cella hodie egisti vel omisisti.

Confessio
oris ex vera
contritione vni-
cus num-
mus no-
ster.

Psal. 31.

2. Quando totum emendabis? Quando satisfacies Deo, & Angelis eius, & hominibus? Debitor es omnium: & ad soluenda debita peccatorum, vix vnum habes integrum nummum. Quis est iste nummus? Confessio oris, ex vera contritione cordis. Loquere ergo cum Propheta, pro venia impetranda: Confitebor aduersum me iniustitiam meam Domino, & tu remisisti impietatem peccati mei. Pro hac orabit ad te omnis sanctus, in tempore opportuno. Siquidem tempus magis opportunum ad recollectionem cordis, varijs occupationibus per diem distracti, videtur esse hora completorij, ad quietem sanctæ vacationis pro serenatione conscientie purgandæ deputata.

Matth. 5.
& 25.

3. Væ illi, qui hanc horam negligenter præterit, & de die in diem, de hora in horam locutiones protrahit; & statum cordis moresque & actus vix semel in die examinat, quod omni hora facere necessarium foret. Quamuis enim tu negligas intima tua discutere, Deus tamen nil patietur inultum abire. Vsq; ad minimum namque quadrantem, exiget talentum tibi commissum. Dedit siquidem unicuique sensus, & legem vitæ ac disciplinæ

con-

constituit ad bene agendum, & ad meliora semper proficiendum; nullum verò tempus otiosè vaneque consumendum. Ad te ipsum vel serò reuertere miser homo, totus deditus externis; qui ignoras, quando vehiet Dominus, & quàm velox tibi instat exitus mortis.

CAPVT X.

De scrutinio conscientia in speciali.

1. Quoniam igitur *iustus in principio sermonis accusator est sui*; *Prout. 11.*

ideo diligentius perscrutanda est quotidiana conuersatio in speciali. Stultus odit increpationes, vanus non curat, superbus se exultat, piger dissimulat, dissolutus irridet. Sapiens verò vias suas considerat, præterita retractat, futura præcogitat, vitia exhorret, scripturas amat, precibus infudat. Doce sapientem, & amabit te. Securus in bonis ambulat, si mala non lateant.

2. Capitulum culparum ergo tibi noueris diligentissimè esse seruandum. Multi computant pecunias & expensas rerum, pauci conscientiam & negligentias temporum discutunt: ideoque magis deficiunt, quàm proficiunt. Loquuntur bona, & non faciunt: detestantur mala in alijs, seipsos autem negligunt in multis. Tu verò aliter institutus es. Et si verè proficere velis, omni vespere te discutere non omittas. Quod si feceris, renouaberis spiritu mentis, & pacem habebit tabernaculum tuum. Secure dormies, & non erit qui exterreat quiescentem in Christo. Mirum valde & tremendum nimis, quòd quis audeat ire dormitum, aliquo graui delicto occupatus, nec compunctus neque confessus. Proh dolor, plures percepi tu sua malitia & peccatorum facibus, subita morte extinctos, & omni amicorum solatio destitutos. Ad cauendam ergo detestabilem negligentiam in examinatione conscientia propria, de omni verbo & opere iudicium tibi hora congruenti statue, & rationem villicationis tuæ à teipso exige strictè. Serue male & piger, dic qualiter hunc diem expendisti?

3. Ecce notaui, quòd hodie suscitatus, non statim alacriter surrexisti, pigritasti in lecto, vix ad vltimum signum te crexisti, & post alios tardior venisti. Non cantasti fortiter, nec attendisti diligenter. Vana retractasti, & præ inopia deuotionis etiam dormitasti. Accelerasti ad finem & ad lectū, & hoc mihi valde est suspectū; quia sicut impræparatus chorū intrasti, sic in deuotus existi. Verba multa pròpsisti, paruum fructū retulisti. Tardè etiā hodie ad opus accessisti, acediosè laborasti. Locutus es inutilia, interrogasti curiosè, iudicasti suspiciosè, risisti sepe dissolutè, detraxisti, comotus fuisti. Corde & oculis euagatus es in choro, in mēsa, & modicum ad lecta attendisti. Secularia verba cautè auscultasti;